

[Anker Lau.]

ærede handelsminister, hvor han krampagtigt fastholder betragtningen om, at denne lovs formål udelukkende er valutarisk, men at man altså ikke kan undgå, at den også får en vis beskyttende virkning o. s. v. o. s. v. Når man nu sammenholder vore valutaeserver i dag med den åbent diskuterede tanke at erstatte importrestriktioner med beskyttelsestold, mon så dog ikke den højtærede minister skulle tage mod til sig og indrømme, at denne lovs næsten eneste opgave i dag er at opretholde beskyttelsen for nogle dyrt arbejdende virksomheder længst muligt? Det står mig imidlertid helt klart, at ganske uanset hvad oppositionen siger og mener i denne sag, vil man feje dette til side med henvisning til det udvalg, som jeg forstår det er tanken nu at ned-sætte for at overveje en samlet løsning af disse problemer. Som jeg før sagde, er det jo ingenlunde nogen ny opfindelse, men hvis vi skulle kunne tænke på at se med tillid på et sådant løfte, måtte dog den første forudsætning være den, at vi følte os helt sikre på, at regeringspartierne er enige om, at en løsning med toldforhøjelser i stedet for importrestriktioner er den rigtige, men jeg må tilstå, at vi har ikke en sådan følelse.

Jeg vil gerne i denne forbindelse udbede mig den højtærede formands tilladelse til et citat fra retsforbundets blad Vejen frem for den 6. december i år. Det er altså ikke et blad, som en tilfældig retsstatsgrundejer udgiver af lutter utilfredshed, således som det så pænt blev sagt ved boliglovsforslagernes anden behandling forleden, nej, det er retsforbundets officielle organ, og det er selve lederen på side 2, jeg gerne vil citere et lille stykke af. Lederen drejer sig om importrestriktionernes afløsning af told, og der står i tredje stykke fra neden således:

„Selv om handelens liberalisering gennem ophævelse af restriktioner og nedlæggelse af varedirektoratet kan være aldrig så tillokkende for retsforbundet,

vil vi indstændigt advare vore politikere imod at gå ind i forhandlinger om disse tanker. De bør komplet afvises. Hverken handelen eller de øvrige erhverv bliver frigjort blot ved at fjerne importrestriktionerne. Toldens byrde og forskelsbehandling må væk også. Sådan har retsforbundet bestandigt taget stilling.“

Jeg skal ikke komme ind på lederens øvrige indhold, der er den stærkeste hulfletning af egne ministre og folketingsmænd, jeg endnu har set i noget blad, der tilhører et parti; men det er ubestrideligt, at der i det citerede afsnit gives udtryk for den politik, der virkelig var retsforbundets, før det blev ophøjet til regeringsparti, og der må vel være grænser for, hvor meget af sit program et parti efterhånden kan pantsætte uden virkelig alvorlig livsfare.

Mon ikke befolkningen vil forstå vor stilling, når vi herefter siger, at nu må regeringen se at finde sine egne ben? Indtil det sker, må den selv have det fulde ansvar for valutaloven, dens administration og de forhandlinger, der siges at skulle føres i forbindelse med tolden. Når den så er blevet enig om et forslag og fremsætter det her, er tiden, som jeg før sagde, inde til, at vi tager saglig stilling til de stillede forslag.

Jeg skal herefter med den motivering, jeg har givet, anbefale det høje ting at stemme for de af mit parti stillede ændringsforslag.

Der er herudover stillet nogle ændringsforslag af det kommunistiske parti. De går ud på at fjerne boligministerens bemyndigelse fra loven. Det er jo tanker, som vi tidligere har givet udtryk for, og det er for øvrigt også tanker, som har været behandlet i udvalget. Jeg har forstået, at det er meningen, når boligbyggerilovsforslaget, hvortil denne paragraf er flyttet over, er vedtaget, at lade bestemmelsen udgå af valutaloven ved ændringsforslag til tredje behandling. Under disse omstændigheder vil jeg anbefale, at vi undlader at stemme om de af kommunisterne stillede ændringsforslag.